

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ του ΒΑΣΙΛΗ ΠΟΛΥΜΕΡΟΠΟΥΛΟΥ,

Α' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α.
ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΗΣ Δ.Α.Κ.Ε.-Ο.Τ.Α.

στην ΗΜΕΡΙΔΑ με θέμα:

***«Το νέο θεσμικό πλαίσιο για τις Δημοτικές Επιχειρήσεις.
- Υπεράσπιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων.»***

ΑΘΗΝΑ - ΤΡΙΤΗ 6 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2007

Κυρίες και κύριοι προσκεκλημένοι, αγαπητοί συνάδελφοι, η σημερινή ημερίδα έχει δύο στόχους. Ο πρώτος στόχος είναι η καταγραφή η ανάλυση και ο αναλυτικός προβληματισμός επάνω στα δεδομένα τα οποία δημιουργεί το νέο πλαίσιο του Κώδικα. Ο δεύτερος στόχος ο οποίος πρέπει να μας απασχολήσει και είναι και ένα ζήτημα που αφορά την ημερίδα, είναι η αποφυγή των λαθών τα οποία δημιουργηθήκαν διαχρονικά και εξελικτικά επάνω στο θέμα των Δημοτικών Επιχειρήσεων. Ένα ζήτημα το οποίο υπάρχει βεβαίως από εικοσαετίας, αλλά άρχισε να αναπτύσσεται και να διαστρεβλώνεται τα μέγιστα την τελευταία δεκαετία.

Ένα ζήτημα που ξεκίνησε ως ένα εργαλείο ανάπτυξης της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και έτσι έπρεπε να συνεχίσει, και δυστυχώς από εργαλείο κατάντησε να είναι βάρος από τα λάθη των εμπλεκομένων φορέων. Λάθη από την πλευρά των Δημάρχων οι οποίοι είδαν τις Δημοτικές Επιχειρήσεις ως το ελντοράντο των προσλήψεων και της οποιασδήποτε διαφυγής σε δραστηριότητες ετερόκλητες, λάθος από την Κυβέρνηση η οποία ενώ ξεκίνησε σωστά και τις είδε ως μέσο διοχέτευσης χρημάτων από την Ευρωπαϊκή Ένωση στη συνέχεια τις θεώρησε, ως έναν φορέα που αφενός μεν θα τη βοηθούσε να μην κάνει προσλήψεις σε επίπεδο επίσημου κράτους και έτσι να μην αυξήσει με αυτόν τον τρόπο τις προσλήψεις στον δημόσιο τομέα αλλά συγχρόνως θα είχε τη δυνατότητα παροχής δεκάδων χιλιάδων προσλήψεων σε έναν τομέα στον οποίον την ενδιαφέρει τον τομέα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης ευρύτερου ή εγγυτέρου.

Και τρίτον λάθος από την πλευρά της Ομοσπονδίας όπου για δεκαπέντε ή δεκαεφτά χρόνια επέμενε σε μία πάγια θέση ότι στις Δημοτικές Επιχειρήσεις, ενώ το βασικό ζήτημα το οποίο έπρεπε να έχει αναδείξει εδώ και μια δωδεκαετία ήταν το πλαίσιο, οι θεσμοί επάνω στους οποίους θα λειτουργούσαν οι Δημοτικές Επιχειρήσεις.

Το τραγικό λάθος από την πλευρά μας ήτανε μία εμμονή σε μία απαξιωμένη θέση, η οποία ουδέποτε τηρήθηκε ή μπορούσε να τηρηθεί, δηλαδή να καταργηθούν οι Δημοτικές Επιχειρήσεις, ενώ το βασικό ζήτημα που έπρεπε να αναδείξουμε ήταν το πλαίσιο στο οποίο έπρεπε να λειτουργήσουν. Ένα σφικτό πλαίσιο το οποίο έπρεπε να είχε υπάρξει για τις Δημοτικές Επιχειρήσεις, το οποίο ουδέποτε το κάναμε με αποτέλεσμα να φτάσουμε το 2006 για να δημιουργηθεί αυτό το πλαίσιο ο Κώδικας δηλαδή λειτουργίας των Επιχειρήσεων.

Υπάρχει διαχρονικά μία εξέλιξη η οποία αφορά τις Δημοτικές Επιχειρήσεις από το 1980. Το 1985-1987 δημιουργήθηκε η πλέον στρεβλή άποψη περί Δημοτικών Επιχειρήσεων, αποκορύφωμα δε ήταν Δημοτική Επιχείρηση του λεκανοπεδίου η οποία είχε δεκαπέντε εκατομμύρια κεφάλαιο, τετρακόσιους ετεροαπασχολούμενους εργαζόμενους στο Δήμο φυσικά και στα ασφαλιστικά ταμεία χρέη ενός δισεκατομμυρίου. Και αυτή η Δημοτική Επιχείρηση είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα πως λειτουργούσαν και πως συνέχισαν να λειτουργούν οι Δημοτικές Επιχειρήσεις.

Το 2002-2003 δημιουργήθηκε ένα προσχέδιο του Κώδικα, όπου ήταν μέσα και το ζήτημα των Δημοτικών Επιχειρήσεων. Ήταν ένα άσχημο προσχέδιο, το οποίο είχε δυσμενείς διατάξεις για όλες τις Δημοτικές Επιχειρήσεις και κατ' επέκταση σε αυτούς οι οποίοι εργάζοντο σ' αυτές. Ευτυχώς αυτό το πλαίσιο δεν υλοποιήθηκε. Με τον νέο Κώδικα που ψηφίσθηκε δημιουργούνται τρεις κατά βάση κατευθύνσεις οι οποίες μας αφορούν άμεσα.

Πρώτη κατεύθυνση. Το πλαίσιο λειτουργίας των Δημοτικών Επιχειρήσεων. Μπορεί να διαφωνεί κάποιος ή να συμφωνεί με το πλαίσιο, όμως είναι σαφέστατο ότι υπάρχει ένα πλαίσιο που κινούνται πλέον οι Δημοτικές Επιχειρήσεις οποιαδήποτε μορφή και είναι ένα βασικό θετικό στοιχείο του Κώδικα.

Δεύτερον. Η καταλυτική ημερομηνία η οποία μπαίνει όσον αφορά τη μορφή των Δημοτικών Επιχειρήσεων και την εκκαθάριση των. Δεν μπορεί με την υπάρχουσα διαδικασία και με την υπάρχουσα δομή να συνεχίσουν οι Δημοτικές Επιχειρήσεις να υπάρχουν. Ελπίζω και πιστεύω ότι δε θα υπάρξει πέραν της 31-12-2007 διαδικασία η οποία θα δώσει παράταση όσον αφορά την εκκαθάριση των Επιχειρήσεων. Πρέπει να γίνει εκκαθάριση, αν θέλουμε να προχωρήσει το πλαίσιο όπως έχει διαμορφωθεί.

Τρίτον, εξειδικευμένο αλλά σημαντικότερο ζήτημα, εξειδικευμένο επαναλαμβάνω, είναι το θέμα που αναφέρει ότι οι Επιχειρήσεις δεν μπορούν να επεκταθούν στο χώρο της καθαριότητας και στο χώρο του πρασίνου. Ήταν ένα ζήτημα το οποίο έμπαινε καθοριστικά, διότι είχε αρχίσει μία διαδικασία εκχωρήσεως αρμοδιοτήτων κυρίως της καθαριότητας στις Δημοτικές Επιχειρήσεις και σαφώς εδώ έρχεται ο Κώδικας και βάζει ασφαλιστικές δικλίδες, ξεκάθαρες πλέον δικλίδες-φραγμούς όσον αφορά την επέκταση των.

Αλλά κάνει και κάτι άλλο πολύ σημαντικό, ίσως το σημαντικότερο που έχει γίνει μέχρι τώρα, και αυτό περνάει πλέον μέσα από τους Κώδικες. Βάζει την Τοπική Αυτοδιοίκηση απέναντί των ευθυνών της και της λέει «ξεκαθάρισε αυτό είναι το πλαίσιο που θα κινείσαι, σου δίνω τις αρμοδιότητες και τη δυνατότητα να ελιχθείς, αξιοποίησε τα και λειτούργησε».

Δεν μπορεί να λειτουργεί η Τοπική Αυτοδιοίκηση με τον τρόπο και την αντίληψη του '80 ή του '70. Πρέπει να λειτουργήσει αυτόνομα, αυτόβουλα και πέραν από τον στενό κρατικό τομέα με δυνατότητα να πάρει πρωτοβουλίες για το μέλλον, να σταθεί απέναντι στα λάθη τα οποία έκανε στο παρελθόν, να ξεκαθαρίσει τις θέσεις της και με τη δική της ευθύνη πλέον να προχωρήσει και αυτό κάνει ο Κώδικας. Και έχει σήμερα τη χρυσή ευκαιρία η Τοπική Αυτοδιοίκηση να σταθεί στα πόδια της, να προχωρήσει και να υλοποιήσει αυτά τα οποία πρέσβευε και εμείς πρεσβεύαμε όλο το προηγούμενο διάστημα.

Ορισμένα άτομα εδώ μέσα από πολύ παλιά θεωρούσαμε ότι είναι πολύ καλύτερο να πάρει πέντε λανθασμένες αποφάσεις το Δημοτικό Συμβούλιο, το οποιοδήποτε Δημοτικό Συμβούλιο, παρά να έρχεται η Κεντρική Εξουσία και να καπελώνει κάθε φορά την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Θέλουμε αυτονομία, αυτοβουλία και θέλουμε την Τοπική Αυτοδιοίκηση να προχωρήσει έξω από τον στενό δημόσιο τομέα, έξω από την κρατική αντίληψη που είχε επιβληθεί μέχρι τώρα.

Και τέλος, τα ζητήματα τα οποία έχουν τεθεί και τα οποία αναφέρονται στον Κώδικα, είναι ζητήματα υπαρκτά. Όποιος κλείνει τα μάτια εθελotuφλεί. Δε θα κάνω καμία επιμέρους ανάλυση, εδώ πέρα οι εκλεκτοί προσκεκλημένοι αναλύσανε επακριβώς και εμβριθώς οτιδήποτε έπρεπε να αναλυθεί. Εγώ κάνω συνδυαστική και πολιτική παρέμβαση, διότι αυτός είναι ο ρόλος μου αυτή τη στιγμή εδώ πέρα και ξεκαθαρίζω ένα πράγμα.

Δεν μπορεί τα λάθη που έγιναν στο παρελθόν να επαναλαμβάνονται συνέχεια. Ήρθε ο Κώδικας και μιλάει για Σύμπραξη Ιδιωτικού και Δημοσίου Τομέα. Υπάρχει η Σύμπραξη Ιδιωτικού και Δημοσίου Τομέα, είναι υπαρκτή, είναι σαφής, είναι καταφανής και υπάρχει από παλιά. Γίνεται δε καταφανέστερη, διαφοροποιείται και διευρύνεται με τον υπάρχοντα Κώδικα.

Και στις 2 Μαρτίου μαζί με τον Θέμη τον Μπαλασόπουλο επειδή είμαστε σε μια Επιτροπή Κοινωνικού Διαλόγου της Ευρωπαϊκής Ένωσης λαμβάνουμε μέρος σε μία ημερίδα και σε μία σύσκεψη με θέμα «Σύμπραξη Ιδιωτικού και Δημοσίου Τομέα στα Ευρωπαϊκά κράτη». Δεν μπορούμε λοιπόν να μπούμε στην ίδια αντίληψη που είχαμε για τις Δημοτικές Επιχειρήσεις. Δεν μπορούμε να εθελotuφλήσουμε για άλλη μια φορά, αλλά πρέπει να κάνουμε το αυτονόητο. Να θεσπιστούν σαφείς κανόνες και σαφές πλαίσιο όλων αυτών τα οποία είναι υπαρκτά και τα οποία λόγω του Κώδικα είναι δεδομένο ότι θα λειτουργήσουν ούτως ή άλλως.

Εμείς μπορεί να έχουμε διαφορετική άποψη και να θεωρούμε ότι είναι κακή η Σύμπραξη Ιδιωτικού και Δημοσίου Τομέα, όμως είναι σαφές ότι είναι υπαρκτή και είναι σαφές ότι όταν δίδεται από τον Κώδικα ή από τους νόμους η δυνατότητα της επέκτασης, θα γίνει. Ποιο είναι από μας το ζητούμενο; Πλαίσιο, συστατικό πλαίσιο λειτουργίας. Αυτό είναι. Οτιδήποτε άλλο ανάγεται στη σφαίρα του ανέφικτου και θα επαναλάβουμε ότι κάναμε όλα αυτά τα χρόνια και τα λάθη τα οποία μπορέσαμε και κλωθογυρίσαμε και φτάσαμε σήμερα να είμαστε σε αυτή την ημερίδα.

Τέλος κλείνοντας συνάδελφοι την παρέμβασή μου θέλω να σας πω ότι πραγματικά είναι μια ενδιαφέρουσα ημερίδα, μόνο που και αυτός ο Κώδικας έπρεπε να έχει γίνει μία δεκαετία πριν και αυτή η ημερίδα τότε θα ήτανε πιο ωφέλιμη και θα είχαμε αποφύγει τα λάθη τα οποία έχουνε υπάρξει, διότι το βασικό ζήτημα το οποίο αφορά εμάς και το βασικό ζήτημα στο οποίο σήμερα θα κινηθούμε και στο μέλλον θα κινηθούμε επάνω στον συγκεκριμένο τομέα είναι η διασφάλιση των εργαζομένων, είναι η διασφάλιση αυτών οι οποίοι με διάφορους τρόπους και με διάφορες παρεκκλίσεις πήρανε οι Δήμαρχοι, η διασφάλιση των ανθρώπων, οι οποίοι αφού τους πήρανε ως βρούνε πλέον τρόπο να τους διασφαλίσουνε, να τους μονιμοποιήσουνε, να αναλάβουν τις ευθύνες, διότι αφού τους πήρανε πρέπει πλέον να τους κατοχυρώσουν στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Ευχαριστώ πολύ.